ESCOLA FANTASMA

DIVERSITAT · CULTURA PER LA PAU

EL MEU PRIMER FESTIVAL

ACCIÓ > CINEMA

ESCOLA FANTASMA

(GHOST SCHOOL), Seemab Gul, Pakistan, Alemanya, Aràbia Saudí, 2025, 88',
Versió original en urdú amb subtítols en català

DIRECCIÓ: SEEMAB GUL
GUIÓ: SEEMAB GUL
INTERPRETACIÓ: NAZUALIYA ARSALAN, TUTU BABA, ZIARAT GUL
MÚSICA: ANNA BAUER
CINEMATOGRAFIA: ZAMARIN WAHDAT
A PARTIR DE 10 ANYS

SINOPSI: La Rabia és una nena pakistanesa de deu anys que mira d'esbrinar per quin motiu ha tancat l'única escola del seu poble.

Seemab Gul és una productora, guionista i directora independent britanicopakistanesa. La seva obra és interdisciplinària, està immersa en el diàleg polític actual i sovint explora les experiències de persones que es troben al marge o en una posició de desplaçament respecte de l'entorn social que les envolta. Ha produït més de deu curtmetratges i n'ha dirigit la meitat.

El 2024, va fundar Cinelava al Pakistan, una productora dedicada al cinema d'autor que convida a la reflexió.

Escola fantasma és el seu primer llargmetratge.

FER CAS DELS RUMORS

SABIES QUE...?

Pel poble corre el rumor que l'escola ha tancat perquè el mestre ha estat posseït pel *jinn*. Un *jinn* és una mena d'esperit, un ésser sobrenatural, que pot influir en la ment d'una persona i escollir entre fer el Bé o fer el Mal. És una criatura invisible present en les tradicions islàmiques i en altres cultures de l'Àsia del Sud.

A la pel·lícula, el *jinn* forma part de les creences de la comunitat. El conflicte apareix quan el rumor que un jinn ha posseït el mestre es dona per cert sense comprovar-ho. Aquest rumor genera una por que s'estén pel poble i té conseqüències: el mestre ha de deixar la feina i l'escola ha de tancar. La Rabia està enfadada, però no jutja ningú. Sap que abans de treure conclusions caldrà preguntar i intentar esbrinar què ha passat realment.

LA RABIA HA APRÈS QUE NO S'HA DE CREURE UN RUMOR SENSE COMPROVAR-LO. OBSERVA, PREGUNTA I CONTRASTA LA INFORMACIÓ. AIXÍ ÉS COM APRENEM A PENSAR DE MANERA CRÍTICA.

1 CREUS QUE ESTÀ BÉ FER PREGUNTES QUAN LES EXPLICACIONS INICIALS NO ENS CONVENCEN?

2 CREUS QUE ES PODEN RESPECTAR LES CREENCES DELS ALTRES I, ALHORA, PREGUNTAR-SE SI ALLÒ QUE ENS EXPLIQUEN HA PASSAT REALMENT?

3 QUI ESCAMPA EL FALS RUMOR ÉS UN DELS HOMES AMB MÉS PODER I INFLUÈNCIA DEL POBLE. LA RABIA LI PLANTA CARA. COM REACCIONA ELL? SOBRE LA GENT DEL POBLE, ELL DIU: «LA SEVA POR ÉS EL RESULTAT DE LA SEVA IGNORÀNCIA». QUÈ PENSES D'AQUESTA AFIRMACIÓ?

LES PROVES DE L'HEROÏNA

Durant el viatge, la Rabia busca respostes i supera tota mena d'entrebancs fins a descobrir que no tothom té les mateixes oportunitats.

Com els herois de les històries, que han de superar diferents proves, la Rabia també afronta molts reptes durant el seu viatge, però les seves proves són diferents: no hi ha criatures fantàstiques ni ella té cap superpoder. Són situacions de la vida quotidiana que li posen les coses difícils.

La Rabia ha de superar aquestes dificultats, entre altres motius, perquè és una nena, perquè la seva família no es pot permetre comprar-li un uniforme nou i perquè ha de fer front als prejudicis i a la corrupció del govern local. Li és molt difícil fer sentir la seva veu, com es fa evident al llarg del trajecte, amb adults que l'ignoren i llargues esperes que posen a prova la seva paciència.

LA PEL·LÍCULA ENS MOSTRA QUE LES DESIGUALTATS PODEN TENIR DIFERENTS CAUSES –COM EL MASCLISME, EL CLASSISME, EL RACISME O EL FUNCIONAMENT DE LES INSTITUCIONS– I QUE, QUAN SE SUMEN, LIMITEN ELS DRETS I LES OPORTUNITATS DE LES PERSONES. LA RABIA NO ES TROBA AMB UNA SOLA INJUSTÍCIA, SINÓ AMB MOLTES SITUACIONS QUE, UNA RERE L'ALTRA, LI POSEN OBSTACLES PER ANAR A L'ESCOLA. I ÉS QUE PODER ESTUDIAR ÉS UN DRET QUE TENEN TOTES LES NENES I TOTS ELS NENS.

ELS PERSONATGES QUE ES TROBA PEL CAMÍ:

LA MARE

PER QUÈ LA RABIA LI LLEGEIX LA INFORMACIÓ DELS MEDICAMENTS? QUINA RELACIÓ TENEN?

EL MESTRE

LI DIU QUE DEIXA EL POBLE. PER QUÈ SE'N VOL ANAR?

EL SEU TIET, EL BARBER

LI DIU: «NO PODEM CANVIAR LES COSES». ET SEMBLA QUE TÉ RAÓ? COMPARA-HO AMB EL QUE DIU LA RABIA MÉS ENDAVANT, QUAN ES PREGUNTA: «COM CANVIARÀ RES SI NOSALTRES NO FEM RES PER ACONSEGUIR-HO?».

EL COTXER

QUÈ LI EXPLICA DEL SEU RECORD DE L'ESCOLA?

LA DONA ADINERADA

LA MARE DE LA RABIA TREBALLA PER A ELLA I S'OFEREIX A PAGAR-LI ELS ESTUDIS A LA CIUTAT. CREUS QUE LA RABIA HAURIA DE DEPENDRE D'UNA PERSONA AMB DINERS PER PODER ANAR A L'ESCOLA?

EL DRET A ANAR A L'ESCOLA

La Rabia emprèn un camí, amunt i avall pel poble, per intentar entendre què ha passat i recuperar el seu dret a anar a l'escola. Però, a mesura que busca respostes, descobreix que no tothom pensa que sigui un dret gaire important. Alguns creuen que, pel fet de ser nena i filla d'un pescador, el seu lloc no és a l'escola.

La història de la Rabia ens recorda que tenir un dret reconegut —com el dret d'anar a l'escola recollit a la Convenció de Drets dels Infants— no sempre significa que es pugui exercir.

SABIES QUE...?

En alguns llocs del món, les nenes han de fer front a normes que limiten el seu accés a l'escola. A l'Afganistan, per exemple, les nenes i les noies tenen prohibit continuar els estudis a partir de l'educació secundària. En altres contextos, les responsabilitats familiars, la pobresa i la distància fins a l'escola condicionen les possibilitats dels infants d'estudiar.

Un dels referents més importants en aquesta reivindicació és la pakistanesa **Malala Yousafzai**, que va començar a defensar el dret de les nenes a anar a l'escola quan era molt jove. Com a conseqüència del seu activisme, va patir un atac i va haver de marxar del seu país. **La seva història ens recorda que l'educació obre portes i transforma vides.**

I NOSALTRES, QUÈ PODEM FER?

La història de la Rabia ens fa preguntar què podem fer perquè el dret a l'educació sigui una realitat garantida per a totes les nenes i tots els nens.

Què hauria de canviar perquè tots els infants poguessin anar a l'escola, independentment d'on hagin nascut, de si són nens o nenes, de la seva família, religió o creences?

AL NOSTRE ENTORN

Ens agradaria donar un cop de mà a nenes com la Rabia, però és complicat incidir en una realitat que passa a milers de quilòmetres d'aquí. Aquesta és una responsabilitat que recau en les persones adultes i en els governs i les institucions de cada país, que han de garantir el compliment d'aquests drets. De totes maneres, els infants també sou ciutadans que podeu impulsar accions pel canvi.

Si la Rabia visqués aquí, creus que tindria les mateixes oportunitats? Què podríem fer perquè fos així?

Escola fantasma ens mostra situacions que, tot i passar al Pakistan, també ens poden fer pensar en el nostre context. **Què podem fer nosaltres perquè tots els infants tinguin les mateixes oportunitats?**

PENSEU EN ACCIONS CONCRETES QUE PUGUEU FER A L'ESCOLA O EN EL VOSTRE DIA A DIA:

QUÈ EN PENSEU?

- SI SENTIM UN RUMOR SOBRE UN COMPANY O UNA COMPANYA, PODRÍEM...
- SI VEIEM QUE ALGÚ ÉS TRACTAT DE MANERA INJUSTA, PODRÍEM...
- SI ALGÚ SE SENT SOL, EXCLÒS O INSEGUR, PODRÍEM...
- PERQUÈ NENES I NENS TINGUIN LES MATEIXES OPORTUNITATS, PODRÍEM...
- SI SENTIM QUE NO ES RESPECTEN ELS NOSTRES DRETS, QUÈ PODRÍEM FER?

AMB ORGANITZACIONS DE COOPERACIÓ

Escola fantasma ens mostra que, en alguns llocs del món, hi ha infants que no poden anar a l'escola o que no tenen les mateixes oportunitats que els altres. Hi ha entitats que treballen perquè això canviï i perquè es respectin els drets dels infants.

Què podem fer nosaltres?

* Informar-nos i conèixer entitats de cooperació que defensen el dret de tots els infants a anar a l'escola, especialment de les nenes.

* Conèixer què fan aquestes entitats i com contribueixen a canviar aquesta realitat.

* Donar suport a les seves campanyes i iniciatives i compartir-les amb el nostre entorn.

ACCIÓ> CINEMA

Aquesta sessió està emmarcada en el projecte Acció> Cinema, impulsat per Catalunya Film Festivals, amb la col·laboració de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i en aliança amb Lafede. Un projecte que promou l'audiovisual com a eina de construcció d'una ciutadania formada, crítica i mobilitzada per un món més just.

Un projecte de

MODIband projectes culturals

Amb el suport de

Institut Català de les Empreses Culturals

Generalitat de Catalunya

Barcelona

FilmoTeca de Catalunya

ACCIÓ> CINEMA

Catalunya Film Festivals

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

lafede justicia global